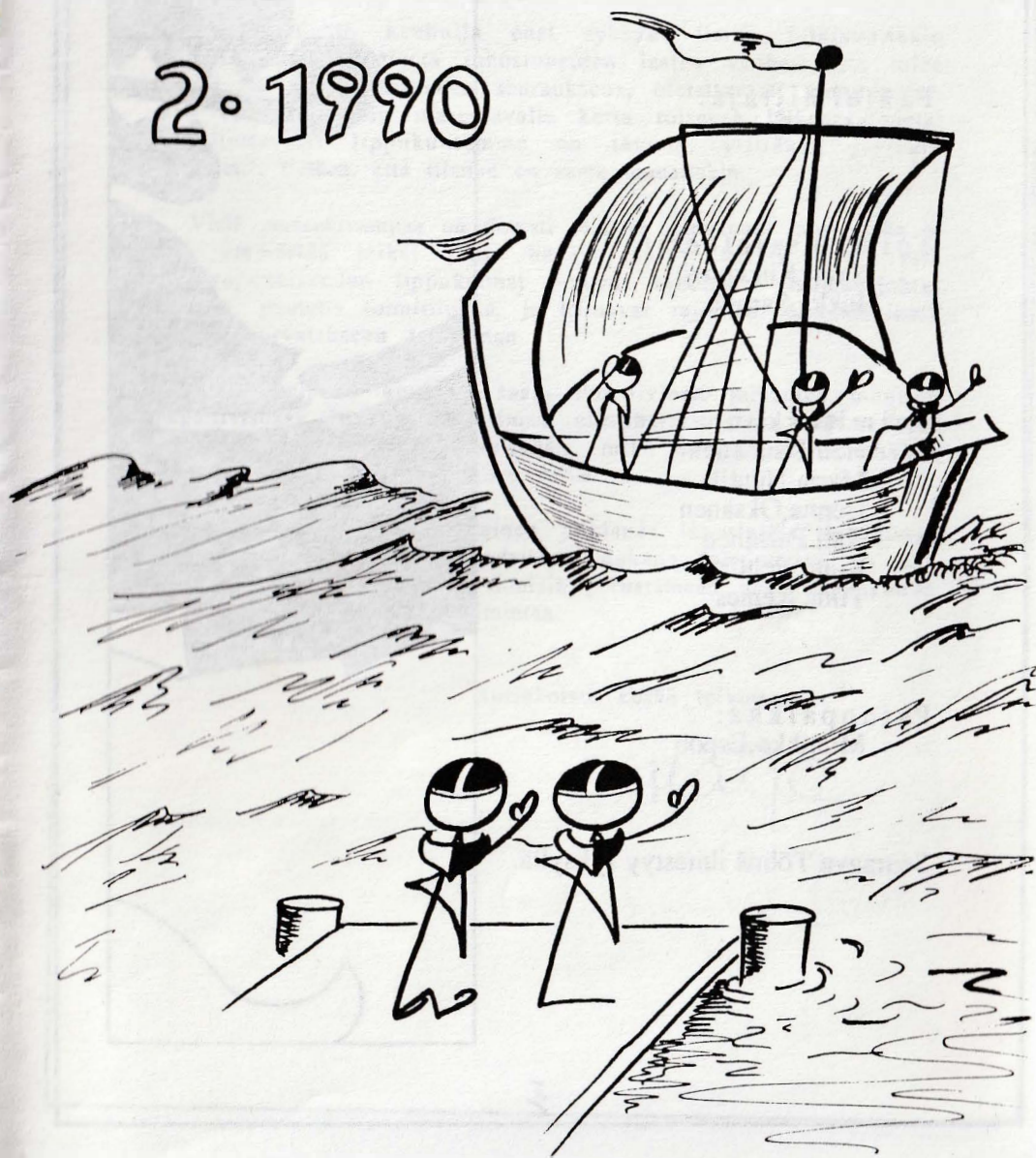

TÖHNÄ

2. 1990

TÖHNÄ 2 / 1990

Julkaisija:
Tapiolan Metsänkävijät ry.

Päätoimittaja:
Maija Laine

Toimitussihteerit:
Sami Kukkonen
Jukka Sarpila

Toimituskunta:
Heli Kauhanen
Maria Nuutila
Henna Oksanen
Kati Palsanen
Riitta Peltola
Tiina Remes

Painopaikka:
Monikko, Espoo

Seuraava Töhnä ilmestyy syksyllä.

HYVÄPÄHÄ JULKISUUS

Toukokuussa vietetään suurjuhlaa juhlien partioliikkeen 80-vuotista taivalta Suomessa. Katukuvaan ilmestyneet julisteet kertovat, että meitä on paljon ja meillä menee hyvin.

Itse odotan kauhulla ensi syksyä. Ilman julkisuuttakin puhelinsoittoja partiosta innostuneiden lasten vanhemmilta tulee useita, ja nyt, julkisuuden seurauksena, oletettavasti moninkertainen määrä. Tuntuu masentavalta kerta toisensa jälkeen todeta: "Valitettavasti lippukuntamme on täynnä, yrittäkää jostakin muualta.", tietäen, että tilanne on sama muuallakin.

Vielä masentavampaa on tietysti olla se innostunut lapsi, joka ei voi ymmärtää miksi juuri hänen täytyy kärsiä siitä, että Pääkaupunkiseudun lippukunnat potevat kroonista (lauman)johtajapulaa, puutetta toimitiloista, ja haluavat rajoittaa jäsenmääriensä kasvua turvatakseen toiminnan.

Näin helposti keväällä saatu positiivinen julkisuus muuttuu negatiiviseksi. Partio saa maineen eliittiharrastuksena, johon lapsi täytyy ilmoittaa heti synnyttyään, mikä tuskin on kenenkään entisen tai nykyisen partiolaisen toive.

Itse toivon, että myönteinen julkisuus innostaisi "tippumassa olevia johtajia" pysymään edelleen mukana toiminnassa, ja että jostakin löytyisi innokkaita ihmisiä perustamaan uusia lippukuntia ja turvaamaan nykyisten toimintaa.

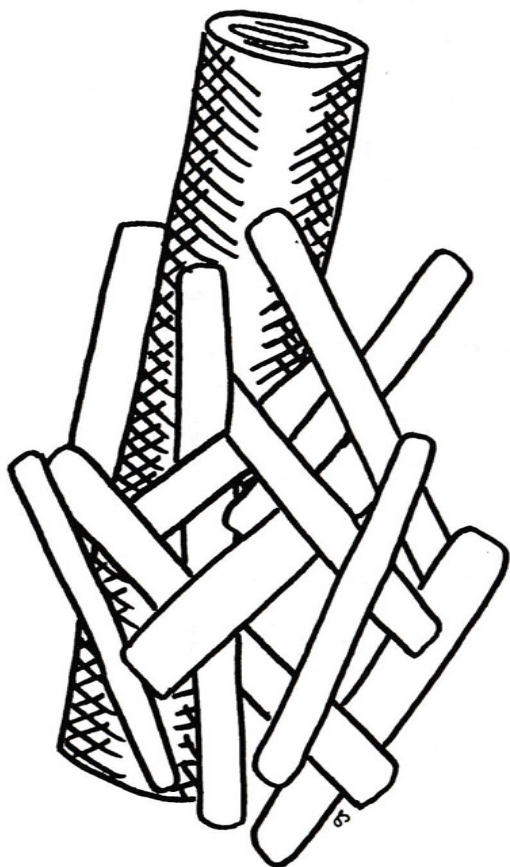
Aurinkoista kesää toivottaen

Maarja

SUMAKAPULA

Häh! Täh! Mikä ihmeen Sumakapula? Monelle meistä sana on varsin outo. Ainakin minulle ennen osallistumistani siihen.

Sumakapula on EPT:n oma kilpailu, jossa Espoon lippukunnat haastavat toisiaan erilaisiin kilpailuihin. Laji on täysin vapaa, kunhan se ei riko lakia, eikä ole hyvien tapojen vastainen.

TapMen tähän kilpailuun haastoi Muli (Muuttolinnut). Lajiksi Muli oli valinnut pesäpallon, mutta jottei peli olisi ollut liian helppoa, oli pelivälineinä tennismaila ja -pallo, ja kaiken lisäksi pelaajaparien jalat oli sidottu yhteen (jalka per naama, luonnollisesti).

Pienten alkuvaikeuksien jälkeen peli alkoi sujua varsin mukavasti, ja loppua kohti TapMe pystyi kuroma Mulin treenatun yhdistelmän roimaa johtoa kiinni. Ajan loppumisen vuoksi hävisimme niukkaakin piukemmin juoksuin 24-25.

TapMe jatkoi kapulan kiertäystä, mutta missä ja miten...

TapMen sumakapulajoukkueessa olivat :

Henna	Anja	Antti
Kati	Matti	Tiina
Maria	Riekko-Kerho	

ESA OSKARI ILVONEN

* Torstai 13.5.1971 klo. 8.48
PJ, ~~Ahi~~, Vahtimestari, tuleva DI

YO

Tapasimme Oskun, joka on saanut tunnustuksena partiotoiminnastaan piirin ansiomerkin. Töhnä otti selvää, onko Osku merkkinsä arvoinen. Näin toimitus kyseli ja Osku auliisti vastaili.

Toimitus: Kuinka kauan olet ollut partiossa?

Osku: *Kohta 11 vuotta.*

Toimitus: Millainen on partioasenteesi?

Osku: *No, sellainen rento elämänmyönteinen.*

Toimitus: Mielipiteesi Tervaksesta?

Osku: *Mieletön leiri ... saiskinko teetä, kiitos.*

Toimitus: Miltäs tee maistuu?

Osku: *Runsaalta sokerilta ja maidolta.*

Toimitus: Mikä on suurin palveluksesi lpk:lle?

Osku: *-----, ottakaa nyt itsekin teetä.*

Toimitus: Mitä sanot Baltian tilanteesta?

Osku: *En näin suoralta kädeltä voi sanoa mitään virallista, mutta olisi tietenkin mielenkiintoista...*

Toimitus: Mitä mieltä olet Pertti Paasiosta?

Osku: *Mikä p-p-paasio, helppo se on sun sanoa...*

Toimitus: Kuinka hoidat hygieniasi?

Osku: *Hampaat pesen illalla, alushousut (Jockey Sport-slip XL) vaihdan tarvittaessa ja parran ajan, kun se kasvaa liian pitkäksi, deodoranttini on Tabac ja pianoa soitan muuten aina kun ehdin.*

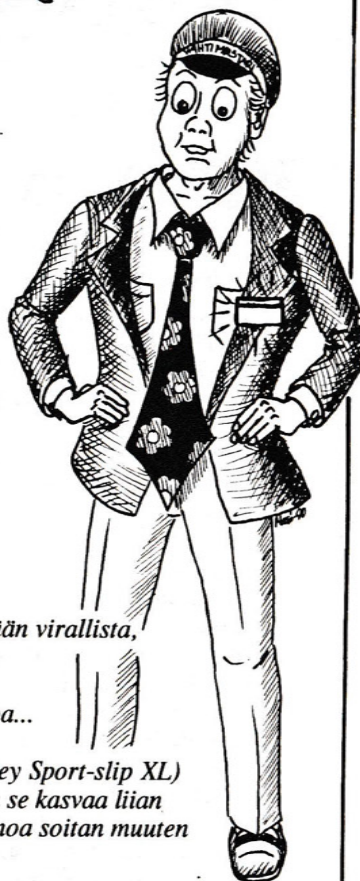
Toimitus: Millainen on ihannenaisesi?

Osku: *No, se on sellainen ruskeahiuksinen Märilyn (toim.huom. erään suolistotaudin nimen loppuosa)*

Toimitus: Kerro suurimmasta haaveestasi!

Osku: *Kääntäisin kämpän ympäri niin, että ovi olisi metsään päin. Haluaisin myös parantaa maailmaa, ja rutata hyvänpuoleisella autolla huonommanpuoleisia autoja ja maksaa käteisellä, kunnes ei enää olisi varaa parantaa maailmaa.*

No, eiköhän lähdetä jo kotiin m-mmm.....

ERÄÄN FILOSOFIA

- Tri J -

Tällä kertaa aiheenamme on merimiessolmu, vai pitäisikö näin tasa-arvon aikana puhua merihenkilösolmusta? En tiedä, mutta menkäämme itse asiaan.

Mitä teille sanovat nimet: Diaz, Da Gama, Cervez, Attila, Hrkimo, Kolumbus? He olivat miehiä, jotka merta uhmaten, maapallon laidan yli putoamisen ja mustaksi muuttumisen uhalla lähtivät löytöretkille 1400- ja 1500-luvuilla. Ilman noita historian suurmiehiä saattaisi käsityksemme nykymaailmasta olla väärä. Mutta kuinka ihmeessä tämä sitten liittyy merimiessolmuun? -- No tietysti siten, että tuskinpa heidänkään matkansa olisi tuottanut tulosta ilman merimiessolmua, tuota lujaa ja pitävää, kahden samanpaksuisen ja materiaalisen köyden yhdistäjää. Uskon vakaasti, että löytöretkeilijät pitivät merimiessolmua yhtä tärkeänä kuin kompassia tai merikortteja, sillä ainakin

Hrkimon tiedetään tokaiseen: "Mrrimiessolmuseon solmujensolmu!"

Varhaisimmat solmufossiilit on löydetty Niilin suistoalueilta (ikä noin 10000 v.), mutta ne olivat vasta merimiessolmun esiasteita, äm-mänsolmuja. Köysiaineksi

todettiin monimutkaisten radio-hiilimittausten jälkeen sisälkuidun kehittymättömämpi lajike ischalzh. Tästä

hieman kehittyneempää solmua, jossa lyhyet päät olivat vielä eri puolilla, on löydetty Babyloniasta, jonne sen olivat luultavasti tuoneet arabit n. 2001 eKr. Tällä hetkellä tunnetuimman ja kansainvälisesti hyväksytyn version syntypaikkaa ei toistaiseksi tiedetä. On otaksuttu, että jo viikingit tunsivat sen löytäessään Amerikan, ja pidetään hyvin todennäköisenä, että

tuolloin Ruotsissa ei vielä tulloin syöty spagettia ja nykyäänkin käytetään yleisimmin tarrakinnityksellä varustettuja lenkkeilyjalkineita. (toim.huom. vrt. Sauna, Joulupukki,...)

Meille kaikille merimies-solmu on tunnettu hirtto-solmun ohella partiohuivista. Sitäpaitsi onhan se ensimmäinen solmu, jonka partiossa vuodesta toiseen solmunarujamme väännellessä opimme, mummojen kadun yli taluttamisen ohella. Lyhyeksi lopuksi muistuttaisin vielä :”Ollaan sitten varovaisia siellä ulkona!”

se on syntynyt 532 jKr. huhtikuussa Atlantin rannikon tuntumassa. Ruotsalaiset ovat yrittäneet omia myös merimiessolmun keksimisen kunniaa, mutta sen ei uskota olevan mahdollista, sillä

p.s. Naru lyhentää ikää...

B-P:n JAWF Jäillä

Perjantai

Saavuimme Lopelle illalla, joskaan heti ei ollut pimeää. Kuten arvata saattaa, ennen kuin päästiin sisälle oli odotettava. Siinä Outi-Kati ja muut Koalat vetivät pikku leikin, joka kuvasi vuonna 1907 maailman ekaa partioleiriä Brownsea Islandilla. Siinä meidät jaettiin retkivartioihin. Me olimme Korpeja ja muut vartiot olivat myös sen nimisiä kuin vuonna 1907, paitsi Ketut oli itse keksitty.

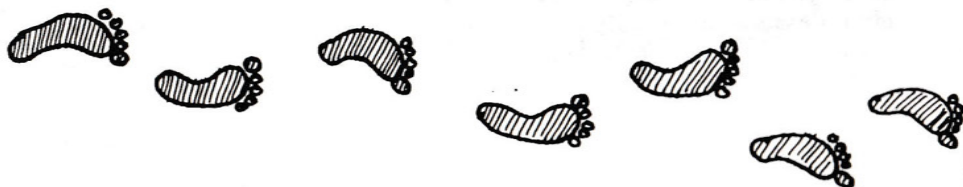
Lauantai

Koska meillä ei ollut kelloja, jotkut nuoret vartsulaiset heräsivät jo noin 6.30, ja meillä, jotka halusivat nukkua, oli hieman paimennettavaa. Lopulta Makke tuli laittamaan paikan hiljaiseksi. Aamupalan jälkeen ryhdyimme väsäämään jakkaroita ja partioliljoja. Liljoista tuli hienoja ja jakkarat onnistuivat yli odotusten ja ovat kai kämpällä kaikkien ihailetavina. Ruoan jälkeen käynnistyi suunnistus, jossa ekana tehtävänä oli tehdä purulelu vauva B-P:lle. Niistä tuli ainakin omaperäisiä ja joistakin hieman arveluttaviakin. Purulelua kysyttiin ekalla rastilla, missä B-P piti saada hiljaiseksi. Muut rastit vaihtelivat ensiavusta nenäliinan ompelemiseen. Lauantai-iltana ei sitten paljon tapahtunut.

Sunnuntai

Taas eräät härriköt olivat hereillä, mutta ulkona oli jo valoisaa kun herätettiin. Aamupalan jälkeen oli pieni "luontopolku" pihassa, jonka jälkeen mentiin siivoamaan ja hakkaamaan halkoja. Sitten seurasi ruoka, jonka jälkeen talo olikin lähtökunnossa. Kohta lähdettiin tallustamaan kohti pysäkkiä ja retki oli onnellisesti ohi.

ANTTI

LAISKIAISET

Laiskiaiset, Täysihampaisten vartiolaisten heimo, johon kuuluu kahdeksan n. 150 cm pituista, trooppisessa Tapiolassa käyrien kynsien varassa oksistossa riippuvaa partiolaista. Niiden eturaajat ovat huomattavasti takaraajoja pidemmät ja varpaiden lukumäärän mukaan ne voidaan jakaa 8 eri sukuun: Parmaloihin, Merosiin, Oksasiin, Hiltusiin, Haapasiin, Kalteoihin sekä Remeksiin ja Palsasiin.

Parmaloiden sukuun kuuluva Soile, "Sorsa", ei ole lintu vaan iloinen Napin kaveri.

Merosiin kuuluva Niina, "Nappi", on Laiskiaisten heimon ideapommi ja Sorsan hyvä kaveri.

Oksasten Mirkka, "Milkkis", on iloinen ja ahkera Laiskiainen.

Hiltusten suvun Reetta, "Retu", on ruskeasilmäinen näyttelijän alku.

Haapasten sukuun kuuluva Eeva, "Panda", on hassu ja äänekäs yksilö.

Kalteoiden suvun edustaja Maiju, "Makju", on Laiskiaisten menevä ruusunnappu.

Laiskiaisten heimoon kuuluvat Tiina ja Kati ovat lajitoveriensa johtajia (, sekä Tönnän toimituskunnan aktiivisia jäseniä).
(toim. huom.)

BY: Laiskiaiset

- luotettavaa tietoa partiomaailmasta
- lahjomattomat testihenkilöt
- mitään peittelemättä salat julki
- vain Töhnässä

Töhnä testasi 21 erilaista yli 3 kk:n BONA ja PILTTI lastenruokaa. Vannoutuneet käyttäjät laativat niistä tiukan arvostelutaulukon.

- = erinomainen (5 tuttia)
- = kiitettävä
- = hyvä
- = syötävä
- = paha (1 tutti)

= tappavan myrkyllinen

Piltti Mangosose

(nami nami)

Piltti Päärynäsose

Piltti Aprikoosisose

Piltti Kiwi-Ananassose

Piltti Kuningatar (mustikka-vadelma)

(-)

Piltti Aurinkoinen (ananas-aprikoosi-persikka)

Bona Persikkasose

Bona Tropiikinhedelmäsose

Bona Ananassose

Bona Aprikoosisose

Bona Kiwisose

(alias "siemensose")

Bona Hedelmäsose

Bona Metsämarjasose

(vertaa vehnä jauhoihin)

Bona Sekahedelmäsose

(ulkonäkö pettää)

Bona Ruusunmarja-Vadelmasose

(???)

Bona Ruusunmarjasose

Piltti Omena-Porkkanasose

(makunsa kullakin)

Piltti Persikka-Passionhedelmäsose

Piltti Porkkana-Perunasose

Piltti Luumusose

(lisää vain vesi)

Piltti Paratiisi
(Guavasose)

(ei ihme jos vauva saa vammoja)

by *Kaia & Heima*

p.s. Älkää koskaan syökö yhteenmenoon 21 purkkia
"bonaa" (edes kahteen pekkaan) !!!

KIVIKAUSIRETKI

18. - 20.5. 1990

Perjantaina, heimomme suuren juhlapäivänaattona valmistautui Leijonan, Vesipuhvelin, Kauriin ja Karhun klaanien 35 jäsentä yhteisen heimojuhlan viettoon. Matkamme suuntautui pois betonimaanosasta kohti Lopen pyhää maata ja Karhunluolaa. Saimme jo ehti ensimmäisenä iltana maistella Astarin ja Tuarin juhlaruokia ja valmistimme amuletteja ja heimomerkkejä suurta juhlaa ajatellen. Yön rauha laskeutui ja jännityksen vallitessa odotimme seuraavaa päivää.

Juhlapäivä alkoi hyvien enteiden vallitessa. "Uuhakahaka - minoon-isohaka !", ja yön pahat henget oli karkoitettu uuden auringon jälleen noustessa. Aamulla rakensimme alttarin ja toteemit, sekä valmistimme juhlapaikan iltaa varten. Sen jälkeen teimme metsästysretken parantaaksemme taitojamme ja soturikuntoamme, jotta saavuttaisimme hyväksynnän tietäjän ja heimon vanhimpien silmissä.

Vihdoin maaginen ilta koitti. Valmistauduimme lähestyvään juhlaan koristelemalla kasvomme, suunnittelemalla esityksiä ja harjoittelemalla metsästystanssia. Valitut urheimmat ja taitavimmat hioivat taitojaan ja keskittyivät tavoittelemaan harvinaista kunniaa - itse suuri tietäjä Mog-Ur tulisi palkitsemaan parhaimmat.

Asetuimme juhlapaikalle alttarin eteen ja aloitimme perinteiset juhlamenot ajamalla pahat henget pois. Suuri Mog-Ur siunasi läsnäolijat ja sytytti pyhän tulen. Heimon vahvimaksi selviytynyt mies sai taistella suurinta metsästäjäämme Figuria vastaan. Parhaimmaksi villimammutin

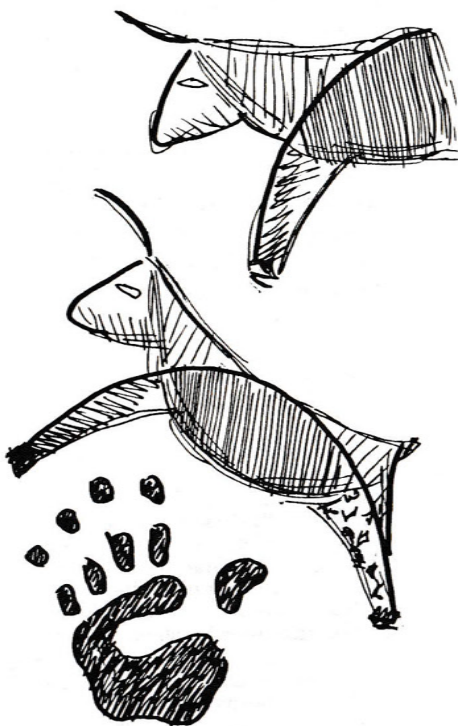
kesyttämässä osoittautui lukuisten yrittäjien joukosta nuori soturinna Maijur. Juhlamenot jatkoivat lauluilla ja klaanien jutunkertojen tarinoilla. Klaanit mittelivät yhteisvoimiaan köydestä vetäen ja paras klaani peittosi juuri ja juuri Figurin.

Illan huipentumaksi Figur osoitti urheuttaan koko heimon puolesta Suuren Luolakarhun hengen edessä ja pyhitti tulevan seremonian. Mog-Ur kutsui henkien valitsemat Astarin ja Tuarin koko heimon todistaessa alttarin eteen ja vihki heidät pyhään Suden klaaniin kuuluviksi.

Yön tummetessa juhlinta muuttui vapaammaksi ja heimolaiset valitsivat kukin itselleen mieleistä syötävää kukkuroillaan olevista koreista. Mässäily ja nuotion äärellä istuskelu jatkui myöhään yöhön, mutta yön henkien lähestyminen ajoi vähitellen viimeisetkin juhlijat omiin luoliinsa.

Pimeimpien yön hetkien vallitessa uudet soturit herätettiin uhmaamaan pahoja henkiä ja liittymään täysivaltaisen soturikastin jäseniksi. Yhdenkään ilme ei värähtänyt suurimman koitoksen hetkellä jouduttaessa kasvokkain nimettömän vartijan ja pyhän Luolakarhun Hengen tulen kanssa.

Aamulla maalattiin luolan seinille kertomuksia heimojuhlan tapahtumista ja valmistettiin saviesineitä muistoksi suuresta tapahtumasta. Päivän vanhetessa kunnostettiin luola seuraavaa juhlaa varten ja vähitellen klaanit erkanivat taas omille teilleen.

Hee

solmukohtia

Toukokuun toiseksi viimeisenä viikon loppuna 26.-27.5 vietettiin Helsingissä SP:n 80v. juhlia - ns. "Suurjuhlia". Mielipiteitä juhlan onnistumisesta en ole vielä kuullut, mutta huono sää ei varmasti ainakaan kohottanut tunnelmaa.

Useimmat meistä olivat mukana osallistujina, katsojina jotka näkivät vain näyttämölle. Saatte nyt silmäyksen Stadionin juhlasta toisesta näkökulmasta, kullissien takaa, ja yhden mielipiteen juhlan onnistumisesta.

Lippukunnastamme oli viisi henkeä mukana Suurjuhlan järjestelyissä. Veka Kaivopuiston konsertin esirymässä, Peki kanttiinien ym. tavaroiden kuljetustehtävissä ja Jykä, Figu ja Masi Stadionin juhlan ohjelmassa auton-kuljettajina. Näin meille kolmelle ainakin tulevaa tehtävääme alussa kuvattiin.

Lupauduttuamme tehtävään meitä pyydettiin ottamaan yhteyttä juhlan järjestelyistä vastaavaan henkilöön, joka kuitenkin osoittautui lähes mahdottomaksi tavoittaa mistään puhelinnumerosta. Piirin toimisto avusti omia yrityksiäni nostamalla luurin pöydälle ja jättämällä sen sinne sanomatta sanaakaan. Erittäin hyvä-tapaista ja palveluhenkistä puhelin-käyttäytymistä, eikö totta!

Jykä sai lopulta ko. henkilön kiinni ja sai toiminta ohjeet itselleen ja minulle Lauantaiksi. Tarkoituksenamme oli hakea kaksi autoa vuokraamosta ennen puolta päivää ja kokoontua sen jälkeen

klo. 17. Stadikalle. Autoja oli kuitenkin saatavilla vain yksi, kun niitä kymmenen maissa Koskelassa kyse-limme, ja sekin vasta puolen päivän jälkeen. Ensimmäinen hukkareissu. No, toimistolle klo 14:ksi, vuokra-auto alle ja kускаamaan Stadikan kamoja.

Klo. 17. Stadikalla lavat täynnä tavaroita - ei ketään näkyvissä - sisään vasta kuudelta. Odottelua, kovan kyselyn jälkeen vähän kanto hommia, Kaivariin piipahtamaan, klo. 20. takaisin Stadikalla, odottelua vähän harjoittelua. Klo. 23. harjoittelu päättyy. Lapset junaillava omille majoituskouluilleen. Takaisin keskiyöllä. Pomot vetäytyvät sisätiloihin kokouksiinsa riitelemään ohjelmasta ja sen muutoksista. Neljä henkeä jää Stadikan pihalle tekemään 400m. pitkä ilmapalloa (lopulta vain 120m.).

Ilmapallo valmistuu yöllä kolmen jälkeen ja pääsemme läheisen koulun aulaan nukkumaan naulakoisen alle paljaalle lattialle - oma vika.

Puolentoista tunnin yöunen jälkeen lähdemme kuljettamaan aamiaista majoituskouluille ja ohjaamaan ohjelman osallistuvia lapsia hakevat linjat autot oikeisiin osoitteisiin. Klo 7.30 harjoitukset, tavaroiden kantoa, 120m:sen täyttämistä, kaapelien vetoa, jne. Juhla on alkamassa kuin huomaamatta klo. 11. Keltaisiin haalareihin pukeutuneiden TapMelaisten ohjus-ten singahtelu alkaa. Kuuluttaja on hukassa huolehtimassa vanhempien sisäänpääsystä jollakin portilla, autot lastattava ohjelmaa varten, joltakin portilta puuttuvat istuinalustat, 120m:stä vahdittava ja paikattava, ...

Ohjelma on täydessä vauhdissa. Pomot jakelevat käskyjä mikro-

fioniensa ja kuulokkeidensa avulla: Ole passissa autollasi, singahda hakemaan se ja se, varmista seuraava esiintyjä, hae ambulanssi,... Missä ihmeessä olet ollut - auto äkkiä sisään radalle, mikro-autot portille, liikkeelle nyt, Ei - takaisin!, valmiina!, ei mennä ollenkaan,...

Onneksi juhla loppuu, mitäköhän siellä oikein tapahtui ?, miltäköhän kaikki oikein näytti? Päästäänkö nyt mukaan paraatiin? Ei kun ohjelman lasten tavaroita keräämään autoihin ja äkkiä Väinämöisen kentälle. Uskomatonta - ruokaa. Takaisin lähes tyhjälle Stadikalle, jossa muutama pomo keräilee vähän aikaa tavaroita kasaan ja sanoo: "Hoitakaa Stadion!" poistuen paikalta (huhujen mukaan Valborgille saunumaan). Kasaamme 21 telttaa, levitämme kuivumaan, hajoi-tamme kulisseeja, kelaamme kaapeleita, lastaamme, kuljetamme ja tyhjennä-m-e jätteitä, kanootteja, ylimääräisiä tarvikkeita, jne.

Klo. 18. olemme saaneet hommamme valmiiksi, paikalle saapuu pienehkö ryhmä keräilemään irtoroskia ympäristöstä, poistumme piirin toimistolle ja yritämme luovuttaa automme pois. Vielä yksi roska-keikka. Klo 19. Kotiin.

On vaikea uskoa, että juhlaa oli suunniteltu 2 vuotta. Minkäänlaista toimivaa organisaatiota ei näyttänyt olevan ja hommat kasautuivat niille, jotka vähänkään halusivat yrittää. Juhlan purkamista ei oltu koskaan varmaan edes ajateltu. Ns. johtajamme tuskin edes tiesivät keitä me olimme.

Yhdet kiitokset saimme - tutulta, toisista ihmisistä huolta kantavalta johtajalta.

Masi

SP:lta LPK:n parhaalle VJ:lle vuosittain anottavissa

Kax TapMe:lle samalla kertaa... OHO!

ONNITTELUT

Asta Hinds
ja

Tua Trappe

Louhisudensolkien johdosta

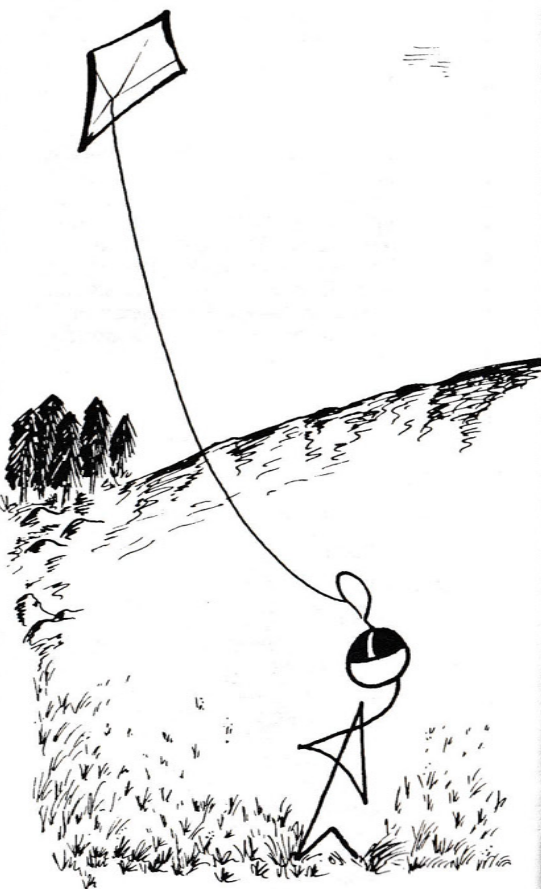
Kulkuri-90 28.-29.4.

Kulkuriin oli ilmoittautunut kolmisenkymmentä vartiota, joiden joukossa me Tiikerit TapMea edustamassa. Vappua edeltävänä lauantaina jouduimme heräämään aikaisin, sillä bussi lähti Helsingistä klo. 7.00. Puolentoista tunnin kuluttua olimme perillä lähtöpaikalla. Aurinko paistoi ja maasto näytti mukavalta.

Ensimmäisen päivän rastitehtäviä olivat mm. puukolistimen ja leijän rakentaminen, ajan arvioiminen, ensiavun antaminen tappelussa loukkaantuneelle, nuotion sytytys tuliporalla, lintujen äänien tunnistaminen ja tarkkuusheitto. suunnistaminen sujui hyvin - emme eksyneet ja saavuimme yörastille ennen kahdeksaa.

Pystyimme molemmat laavumme yörastina olleen kivan järven rannalle. Saimme lämpimän ruoan ja kanttiinista karkkitäydennystä. Luvattua yhteistä iltaohjelmaa ei järjestetty, mutta paras kulkuriasu palkittin. Vähän myöhemmin teimme nuotin ja aloitimme yötehtävänä olevan saviruukun tekemisen.

Sunnuntaiamunakin paistoi onneksi aurinko. Lähdimme yhdeksän maissa kulkemaan päivän ensimmäistä rastia kohti. Siellä annoimme ensiapua pökertyneelle huumenarkkarille.

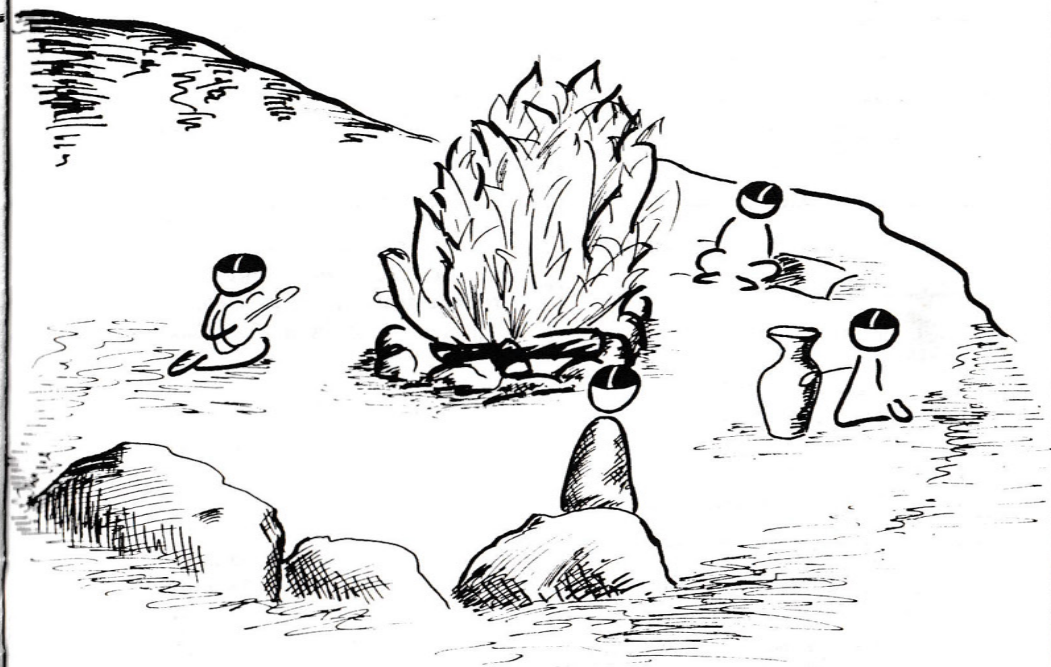

Matkalla seuraavalle rastille piti hakea pisterasteja. Rastiväli oli kartalla kokonaan peitetty ja meille annettiin toinen kartta, johon oli merkitty vain korkeuskäyrät. Tämä taisi mennä meillä hieman yli ymmärryksen, sillä löysimme vain yhden pisterastin, ja parin kilometrin lisälenkin jälkeen saavuimme yliajalla ja puolikuolleina seuraavalle rastille. Siellä kiipeilimme rambo-radalla, joka oli kylläkin ihan hauska. Pian oltiin sitten jo maalissa ja päästiin saunaan (jee!) ja lähdettiin kotiin.

Oli kyllä ihan hauskaa vaikka olimmekin kisan nuorin vartsa. Rastitehtävät olivat monipuolisia ja hauskoja. Linturetkiäkin tehtiin.

Mukana olivat:

Maija, Tiia, Anni, Anu, Terhi, Anna, Minna ja Asta

Luokitellut ilmoitukset

Pikkulinnut ovat kesän myötä saapuneet ja kertovat, että merien takana tapahtuu kummia.

toimii lihakauppias-YO:na. Tapiolan Metsänkävijät ry. onnittelee molempia!!!

Emppu tanssii ja laulaa musikaaleissa vaikka tunnetusti inhosi molempia kotona Suomessa. Liekö jenkkipojat sekoittaneet Empun pään??!

Isoveli kulkee pikkuveljensä jalanjälkiä ja erittäin tuttavallisia suhteita Hakasiskoihin pitää HÄN. Ei ihme, että kesäleirikin järjestetään yhdessä.

Eva on taas puolestaan Australiassa alkanut harrastaa uima-allas-video-bailuja?

Mitä lie kuuluukaan casanovallamme tällä hetkellä yhdentyvässä Euroopassa?

Tuulasta pikkulinnut ovat vaienneet, mutta ei hänkään varmaan ole pekkaa pahempi.

Maija ravaa yhtenä Haminassa - liekö pyrkimässä RUKkiin !!

"Sää voit pystyttää!," Loiskis"

Peki silmäilee nuorempien perään ja on ilmeisesti urahakuisesti mennyt kesäksi Tapiolan Sokoksen leluosastolle hommiin.

Tapiolan seurakunnan pitkäaikainen yhteyshenkilöme ja tukemme Veko (Veikko Koskinen) jäi toukokuun lopulla eläkkeelle. Maija ja Jykä kävivät kiittämässä Vekoa koko lpk:n puolesta.

Maria hakkaa halkoja kuin mies!

Osku kirjoitti itsensä YO:ksi ja ryhtyi vahtimestariksi! Tyyppe (Sami Rahola) taas

Ao. henkilön kommentti edellisen nähtyään: "Alentavaa - nainen ei hakkaa yhtään huonommin kuin mies!"

PURJEHDUSASIAA

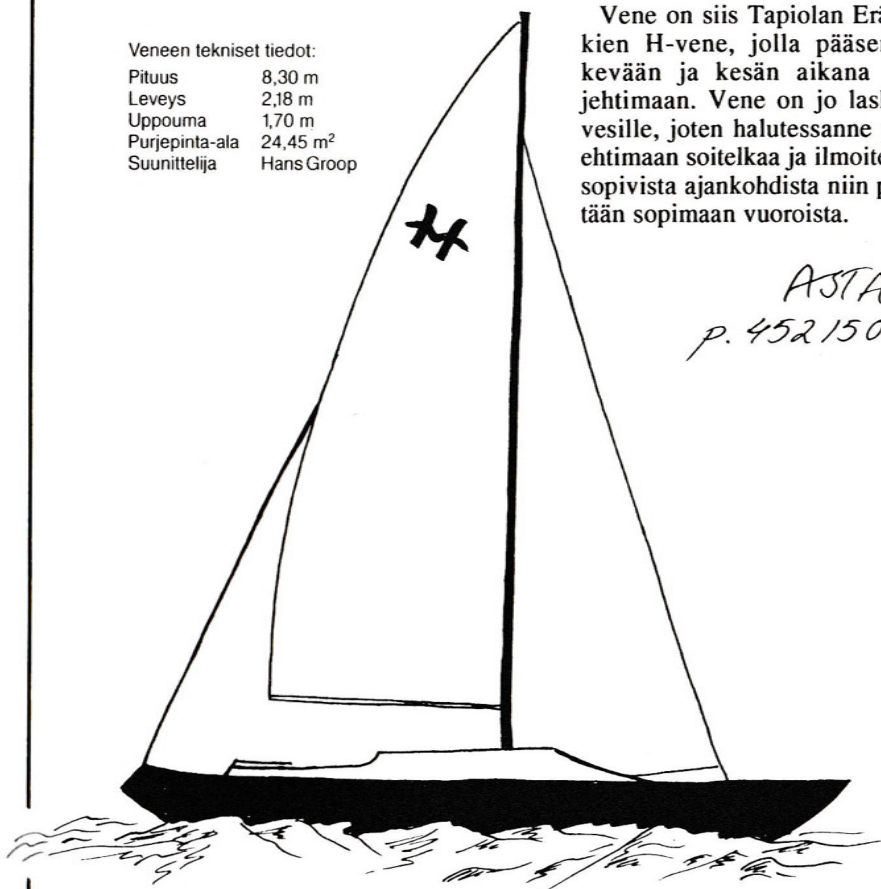
Johtajatoimintaa piristämään on lippukuntaamme perustettu oma purjehdusosasto, jolle VJN:ssä annettiin nimi MERIKARHUT. Mukaan purjehdustoimintaan on ilmoittautunut parikymmentä innokasta, joista osa onkin jo käynyt venettä katsomassa ja kunnostamassa.

Veneen tekniset tiedot:

Pituus	8,30 m
Leveys	2,18 m
Uppouma	1,70 m
Purjepinta-ala	24,45 m ²
Suunnittelija	Hans Groop

Vene on siis Tapiolan Eräpoikien H-vene, jolla pääsemme kevään ja kesän aikana purjehtimaan. Vene on jo laskettu vesille, joten halutessanne purjehtimaan soitelkaa ja ilmoitelkaa sopivista ajankohdista niin päästään sopimaan vuoroista.

ASTA
p. 4521504

Luokitellut

Jyrki
Tammi vuori

KÄYNNÄKÖT

1. KÄYNNÄKÖT 2. KÄYNNÄKÖT 3. KÄYNNÄKÖT 4. KÄYNNÄKÖT 5. KÄYNNÄKÖT 6. KÄYNNÄKÖT 7. KÄYNNÄKÖT 8. KÄYNNÄKÖT 9. KÄYNNÄKÖT 10. KÄYNNÄKÖT

1. KÄYNNÄKÖT 2. KÄYNNÄKÖT 3. KÄYNNÄKÖT 4. KÄYNNÄKÖT 5. KÄYNNÄKÖT 6. KÄYNNÄKÖT 7. KÄYNNÄKÖT 8. KÄYNNÄKÖT 9. KÄYNNÄKÖT 10. KÄYNNÄKÖT

1. KÄYNNÄKÖT 2. KÄYNNÄKÖT 3. KÄYNNÄKÖT 4. KÄYNNÄKÖT 5. KÄYNNÄKÖT 6. KÄYNNÄKÖT 7. KÄYNNÄKÖT 8. KÄYNNÄKÖT 9. KÄYNNÄKÖT 10. KÄYNNÄKÖT

1. KÄYNNÄKÖT 2. KÄYNNÄKÖT 3. KÄYNNÄKÖT 4. KÄYNNÄKÖT 5. KÄYNNÄKÖT 6. KÄYNNÄKÖT 7. KÄYNNÄKÖT 8. KÄYNNÄKÖT 9. KÄYNNÄKÖT 10. KÄYNNÄKÖT

1. KÄYNNÄKÖT 2. KÄYNNÄKÖT 3. KÄYNNÄKÖT 4. KÄYNNÄKÖT 5. KÄYNNÄKÖT 6. KÄYNNÄKÖT 7. KÄYNNÄKÖT 8. KÄYNNÄKÖT 9. KÄYNNÄKÖT 10. KÄYNNÄKÖT

1. KÄYNNÄKÖT 2. KÄYNNÄKÖT 3. KÄYNNÄKÖT 4. KÄYNNÄKÖT 5. KÄYNNÄKÖT 6. KÄYNNÄKÖT 7. KÄYNNÄKÖT 8. KÄYNNÄKÖT 9. KÄYNNÄKÖT 10. KÄYNNÄKÖT

